

प्रवेश सं० १८१८५३

विषयः पुराणेतिहासम्

क्रम सं० —————

नाम- यैत्रकृष्णकादशी माहात्म्यम् (पापमोचनी)

ग्रन्थकार —————

पत्र सं० १-४. (भविष्योत्तर पुराणस्थम्)

श्लोक सं० —————

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३६ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ९

आकारः ९.४" x ४.१"

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् पू० —

14725

पी० एस० यू० पा०—७७ एम० सी० ई०—१६५१—५० ०००

न. ३७७८

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

महोदयसंग्रह-४९८

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

लिताहं सवातवेगे नवेपितं ॥ १२० ॥ सोपिरेमेतयासाहं मेधावी मुनिपुंगवः ॥ तस्मिन्नेव नो देशे दृष्टातदेहं
 मुत्रमे ॥ १२० ॥ शैवतत्वे गतं तस्य कामतत्त्ववशातः ॥ न निशान्तिं न सोपिरेमन् जानाति कामुकः ॥ १२१ ॥ वेङ्ग
 लश्च गतः कालो मुनेराचारलोपकः ॥ मेजुषोऽपि सादेव लोके गमनायोपचक्रमे ॥ १२१ ॥ गच्छती प्रसवाचा
 परमंतं मुनिपुंगवः ॥ आदेशो हीयतां ब्रह्मन स्वधाम गमनाय मे ॥ १२१ ॥ मेधाव्युवाच ॥ अक्षैव त्वं समाया
 ता कथं गच्छसि हे गनेयावत्प्रभातः संध्या स्यात्तावन्निरुपमातिके ॥ १२४ ॥ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं भयभीता च
 भूवसा ॥ पुनर्हर्षमयामास तन्मृषिन्पुत्रमत्र ॥ १२५ ॥ मुनेः शायभया द्वाता वेङ्गलान्परिवत्सना न ॥ र्ववा
 गां पचपंचाशन्नमसादि न वयं ॥ १२६ ॥ सारमे मुनिना तस्य निशाहं पिवचाभवत् ॥ सातं पुनरुवाच ॥
 घतस्मिन् काले गते मुनि ॥ १२७ ॥ आदेशो हीयतां ब्रह्मन सहस्रं स्वर्गं ह प्रति ॥ मेधाव्युवाच ॥ ॥ प्रात
 : कालो धुने वास्ते अयतां वचनं मम ॥ कुर्वे संध्यानं तियावत्तावत्तवै स्थिरा भवः ॥ १२८ ॥ इति वाक्यं मु

राम

२

नेः श्रुत्वा भयानंदं समाकुलः ॥ स्मितं कृत्वा तस्य किंचित् प्रमुखा च मुनिस्मितः ॥ १२९ ॥ असौ उवाच ॥ किं यत्प्र
 मारणा विप्रैर्भुतवसंध्या गताः ॥ नद्यः ॥ मयि प्रसादे कृत्वा तु गतः कालो विचार्यतां ॥ १३० ॥ तस्याः इति वचः श्रुत्वा
 विस्मयोः तुल्यलोचनः ॥ १३१ ॥ संध्यात्वाहं दिवि प्रैदं प्रमारा मकरोत्तरा ॥ समाः सप्तप्रपंचाश्च गता मम
 तथा सह ॥ १३१ ॥ बुद्धो धसत तस्मै ज्वाला मालो बभूव ह ॥ नेत्राभ्यां विस्फुलिंगान् समुचमानो तिकोप न
 ॥ १३२ ॥ कालरूपानुताहं गतः प्रसन्नयकारिणी ॥ दुर्गवार्जितं मम तपो नीतं तदनया स्रयं ॥ १३३ ॥ सकं
 पोक्षो मुनिस्तत्र प्रमुखा च कुलेंद्रियः ॥ तं प्रशाप समेधावी त्वयि शाची भवेति व ॥ १३४ ॥ धिक्त्वा पापे दुर्ग चो
 कुलं देपात कश्चिपे ॥ तस्य शापेन सादृधा विनया च न स्थिता ॥ १३५ ॥ प्रसादे कुलविप्रैश्च शापस्यानुग्रहं कुरु
 ॥ सतां संगोहि भवति वचोभिः सप्तमे पदे ॥ १३६ ॥ त्वया सह प्रब्रह्मन गताश्च वेङ्गलान् ॥ एतस्मात्कारणात्
 स्वाग्निं प्रसादं कुरु सुव्रत ॥ १३७ ॥ मुनिरुवाच ॥ शृणु मे वचनं भद्रं शापानुग्रहकारकं ॥ किं करोमि त्वया पा

३३

ए.क.

३

पेक्षयं नीतं महात्मनः ॥ ३२ ॥ वैवस्वतः सप्तमं वैभवं मेकादशी तु पापमोचनिका नाम सर्वपापक्षयं करी ॥ ३३ ॥
 तस्या व्रते कृते स भूषिणा च त्वं प्रयास्यति ॥ इत्युक्त्वा तौ समेधा वीजगामपितुराश्रमे ॥ ३४ ॥ तमागतं समं
 लोकव्यवनः प्रत्यवाच ह ॥ किमेतद्विहितं पुत्रव्यापाराय संपन्नं ॥ ३५ ॥ मेधाव्यवाच ॥ पापकर्म कृते
 तातमितावाच रामया ॥ प्रापश्चित्तं ब्रह्मितातयेन पापक्षयो भवेत् ॥ ३६ ॥ व्यवन उवाच ॥ वैवस्वतामि
 ते पक्षे नाम्ना वै पापमोचनी ॥ अस्या व्रते कृते पुत्रयापराशिक्षयं व्रजेत् ॥ ३७ ॥ इति श्रुत्वा पितुर्व्यवनः
 तं तेन व्रतो व्रमे ॥ गतं यापं स येन तस्य पुत्रायुः कौवश्वसः ॥ ३८ ॥ साप्येवमंजुघोषाच कृतं तद्व्रतमुत्र मे
 पिशाचत्वं विनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्रतात् ॥ ३९ ॥ दिव्यरूपधरा सा वै गतानां केवरासरा ॥ लोमशा
 उवाच ॥ पापमोचनिका राजन ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः ॥ ते वा यस्यात्त किंचित्तु सर्वं कृपे व्रजेत् ॥ ४० ॥ प
 ठनात्तु वराणां राजन गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ब्रह्महारे महारी च सुराणो गुरुतल्यं ॥ ४१ ॥ व्रतस्य चास्य

तम
३

३४

ए.क.

४

कराणां पापमुक्ता भवंति ते बहु पुण्यप्रदं होतृकारणाद्भूतमुत्रमांशुला इति श्रीप्रविष्णोत्तरैवेव कर्म
 पापमोचनिकादशीमाहात्म्यं ॥ समाप्तं ॥ ॥ शुभमस्तु ॥ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

